

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Karabína a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného **J. B.**, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 29. apríla 2010 v Bratislave dovolanie obvineného J. B. proti rozsudku Krajského súdu v Trnave zo 7. apríla 2009, sp. zn. 3 To 65/2008 a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného J. B. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Piešťany z 29. júla 2008, sp. zn. 3 T 66/2008, bol obžalovaný J. B. uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

napriek tomu, že rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva Policajného zboru Trnava zo dňa 10. mája 2006, sp. zn. ČTS-P: ORP-1449/D1-SK-2005, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 24. júla 2006, mu bol uložený okrem iného i zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia, dňa 12. decembra 2006, v čase o 13.35 hod. v P. , na ulici D., viedol ako vodič osobné motorové vozidlo zn. C., ev. č. X., pričom bol zastavený hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru v Piešťanoch.

Za to mu bol uložený podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák. a § 38 ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) mesiacov, výkon ktorého mu bol

podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní jedného roka.

Zároveň mu bol podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 12 (dvanásť) mesiacov.

Odvolanie, ktoré proti tomuto rozsudku podal obžalovaný J. B. bolo uznesením Krajského súdu v Trnave zo 7. apríla 2009, sp. zn. 3 To 65/2008, podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuté.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený J. B. dovolanie prostredníctvom obhajkyne JUDr. B. Š.

Obvinený opiera dovolanie o dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ a písm. i/ Tr. por. slovným konštatovaním, že o tieto dôvody ho opiera, ale neuviedol, v čom malo byť napadnutým rozhodnutím zásadným spôsobom porušené právo na jeho obhajobu (§ 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.), neuvádza, ktoré dôkazy, na ktorých sa zakladá napadnuté rozhodnutie, neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Celé odôvodnenie dovolania v podstate spočíva v tom, že podľa obvineného došlo v predmetnej veci k veľmi závažnému pochybeniu spočívajúcemu v tom, že mu nebol preukázaný úmysel spáchať trestný čin, a to z toho dôvodu, že nebolo náležite preukázané, či úradné rozhodnutie, ktoré mal mariť, existuje, či je právoplatné a v neposlednom rade, či on mal o tom vedomosť. Uviedol, že u neho nebolo preukázané ani len to, že by sa o rozhodnutí, ktoré mal mariť, dozvedel, nehovoriac už ani o tom, že by ho následne chcel mariť, resp. že by vedel, že ho svojim konaním mariť môže.

Z uvedeného dôvodu považuje obvinený napadnuté rozhodnutie za také, ktoré je založené na nesprávnom právnom posúdení veci, keďže nenaplnil znak skutkovej podstaty trestného činu podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. V tom zrejme videl dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

V ďalšej časti odôvodnenia dovolania poukázal na tie časti spisového materiálu v predmetnej veci, kde je obsiahnutá aj časť toho spisu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trnave, v ktorom bolo vydané rozhodnutie, ktoré on mal mariť a upriamoval

pozornosť na to, že ani nebol riadne predvolaný na ústne prerokovanie priestupku, lebo mu bolo doručované na adresu, na ktorej nebyval. Taktiež upozornil na tie rozhodnutia Okresného riaditeľstva Policajného zboru Slovenskej republiky v Trnave, ktorými bolo zastavené trestné stíhanie proti nemu z dôvodu, že o rozhodnutiach, ktoré mal mariť, nemal vedomosť.

Okrem toho uviedol, že popis skutku v odsudzujúcom rozsudku, ktorý nie je podľa neho trestným činom, ani nekorešponduje so skutočnosťou, lebo svedkovia Š. a P., príslušníci Policajného zboru, ktorí mali obvineného kontrolovať a zistiť údajné marenie výkonu úradného rozhodnutia, ho kontrolovali v čase, keď motorové vozidlo nevedol.

Ďalšie pochybenie videl v tom, že v rozhodnutí Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva Policajného zboru Trnava, ktoré je v popise skutku, sa uvádza, že nie je držiteľom vodičského preukazu, a to aj napriek tomu, že z evidenčnej karty vodiča vyplýva, že bol v čase kontroly držiteľom vodičského oprávnenia.

Z uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil podľa § 386 ods. 1 Tr. por. porušenie zákona v ustanoveniach § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ a písm. i/ Tr. por. a podľa § 386 ods. 2 Tr. por., zrušil napadnuté rozhodnutie a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 2 Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. poriadku).

Pokiaľ ide o ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. g/ Tr. por., obvinený nekonkretizuje, v čom má spočívať zásadné porušenie jeho práva na obhajobu v konaní pred oboma súdmi a ktoré dôkazy neboli vykonané zákonným spôsobom. Zrejme iba vychádza z toho, že podľa jeho názoru mu vina nebola preukázaná, lebo nebola preukázaná

subjektívna stránka žalovaného prečinu a síce jeho zavinenie spočívajúce v tom, že by bol vedel o rozhodnutí, ktorým mu bolo zakázané viesť motorové vozidlá a napriek tomu ho nerešpektoval a motorové vozidlo viedol.

Toto sú však otázky skutkové. Aj subjektívna stránka trestného činu je predmetom dokazovania a obidva sudy sa ňou zaoberali a uviedli, ktoré dôkazy v tomto smere vykonali a ako ich vyhodnotili. Obidva sudy nemali v kompetencii preskúmať administratívne rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trnave, ktorým bol obvinenému uložený zákaz viesť motorové vozidlá a ktoré je právoplatné. Na to bol iný postup v administratívnom konaní, ktorý nebol využitý. V predmetnom trestnom konaní sa dokazovalo, kedy najneskôr bol s týmto administratívnym rozhodnutím obvinený oboznámený, a že si bol vedomý toho, že má uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá.

Tvrdenie obvineného, že v momente, keď bol kontrolovaný príslušníkmi policajného zboru, už vozidlo nevedol, ale stál vonku mimo neho, je irelevantné, keďže sudy uviedli, ktorými dôkazmi bolo preukázané, že obvinený v čase uvedenom v skutkovej vete prvostupňového rozsudku motorové vozidlo viedol.

Najvyšší súd považuje za potrebné pripomenúť ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. a zdôrazniť, že sa nemôže v dovolaní zaoberať skutkovými otázkami.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie je možné podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; **správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.**

Podľa zistenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky žalovaný skutok tak ako bol ustálený v skutkovej vete rozsudku súdu prvého stupňa je možné posúdiť ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. por. a správne bol takto aj obomi súdmi posúdený.

Dovolanie obvineného opierajúce sa o ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. vychádza z opaku. Neargumentuje tým, prečo taký skutok nie je možné posúdiť ako uvedený prečin, ale tým, že taký skutok nebol preukázaný, lebo nebolo preukázané zavinenie

obvineného. To však nezakladá existenciu dovolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Rozsah prieskumného oprávnenia dovolacieho súdu je v zmysle vyššie citovaného ustanovenia obmedzený na právne posúdenie ustálených skutkových zistení. Dovolací súd nie je legitimovaný posudzovať ani úplnosť skutkových zistení ustálených súdmi oboch stupňov v pôvodnom konaní, a rovnako ani hodnotenie dôkazov vykonaných v pôvodnom konaní.

So zreteľom na uvedené možno uzavrieť, že rozhodnutie napadnuté dovolaním obvineného J. B. nespočíva na nesprávnom právnom posúdení skutku ani na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení tak, ako to namietal v podanom dovolaní, a preto ním uvádzaný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nie je daný. Najvyšší súd nezistil ani, že by bolo porušené zásadným spôsobom právo obvineného na obhajobu alebo že by niektorý relevantný dôkaz bol vykonaný nezákonne. Niet teda ani dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. g/ Tr. por.

Keďže z podaného dovolania je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por., bolo potrebné rozhodnúť tak, ako sa uvádza vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 29. apríla 2010

JUDr. Milan K a r a b í n, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Alžbeta Kóňová